



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eusebio Episcopo. 28.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

εις ἕνα τον ὀλεθρον, ὡς τὸ γέρας προσ-
πίνοντες τῆς ἱερωσιούης, ἐδδθησαν.

deprecatoris partes susciperet; verum in
extremum exitium, vt sacerdotij dignita-
tem prodentes, coniecti sunt.

Φαρισματιῶ εὐνόχῳ τῷ παλατίῳ κζ.

Pharismanio Eunuchopalatij. 27.

Αὐδῶ σε ταῖς θέαις βίβλοισ ἐμμε-
λετῶν, καὶ ταῖς αὐτῶν κελεῖταις
μαρτυρίας ἀρμόδιως προσάπαν-
τας, ἔπει δὲ πλεονέκτην, καὶ τοῖς ἀλ-
λοτείοις ἑπιμαρμόδον βίβοις. καὶ
πάνυ μοι θαυμάζειν ἑστῆται, ὅτι σε
ὁ θεὸς ἔρασ ὅκ ἔβωσεν ὅκ τῆς συνε-
χρῦς ἀναγνώσεως, μετὰ βολὴν τῆς
προθέσεως ἐργασάμενος, ὁ μὴ μόνον
τῶν ἀλλοτείων καλύων ἔσαν, ἀλλὰ
καὶ τὰ προσόντα σκορπίζην νοθεύ-
τῶν. ἢ τοίνυν ἀναγνώσκων ἑπίγνω-
θῆν μὴ ἑπιγνώσκων ἀναγνώθῃ.

Audio te in diuinorum librorum medi-
tatione versari, eorumque testimoniis co-
modè ad quosuis vti: verum auaritiæ stu-
dere, atque in aliena bona infano quodā
impetu ferri. Ac mihi valdè mirari subit,
quò factum sit, vt diuinus amor te minimè
fauciârit, nec ex assidua lectione, volunta-
tis atque instituti mutationem effecerit;
qui non modò aliena concupiscere ve-
tat, sed etiam propria spargere monet.
Quare aut legens agnosce, aut non agno-
scens lege.

Εὐσεβίῳ ἑπισκόπῳ κη.

Eusebio Episcopo. 28.

Πολλῶν πολλοῖς ἔρας ἐκτίγγεται,
ἀλλ' ἔσυνεργεταί ταῖς βουλαῖς, ὡς
ἀνεφικτος. ἔτε γὰρ βασιλείας πᾶς
ὁ βουλόμενος ἐφικνῆται ἔτε αἰου-
σίας, ἔτε συζυγίας ἢς βούλεται. εἰ
τοίνυν, ὡς φῆς, καὶ Ζώσιμος εἰσφρήσων
ἑαυτὸν τοῖς τῷ θεῷ μυστηίοις ἀγα-
χῶντος βιάζεται, μετέπειτα ἀφ' τῆς ἀ-
κριβείας σου, ὅτι λεταροῖς ὁ τῷ θεῷ ναδὸς
ἄσποκλείεται, μέγεις ἂν πλὴν τῷ πά-
θους λάβῃν ἄσπομύξανται.

Multarum rerum amor in animis ori-
tur: at voluntatem non comitatur, vt cum
eiusmodi est, ad quem peruenire quisquā
nequeat. Neque enim regnum, quisquis
vult, consequitur: nec opes, nec coniugiū
quale vult. Quamobrè si Zosimus, vt scri-
bis, impudenter seipsum, ac per vim, in
Dei mysteria immittere conatur, diligen-
ter cura vt intelligat, Dei templum lepro-
sis tamdiu clausum esse, quoad contractū
ex morbo vitium absterferit.

Λουκίῳ ἀρχιδιάκονῳ πηλυσίῳ κθ.

Lucio, Pelusij Archidiacono. 29.

Εἰ ὀφθαλμοὶ ἑπισκόπων τυγχάνου-
σιν οἱ τῷ σέπῳ θυσιασθεῖς ἀρχαῖοι,
σὺ δὲ τέπων καὶ συζῶσιν θεῷ ἀρ-
χῆς, ὅλος ὀφθαλμὸς ὀφθαλμῶν ὑπάρ-
χων ὡς τὸ ζῶα πολυόμματα, ἐπει-
δὴ καὶ τῆ προσ τὸ θεὸν ὀκείνα μμῆ
ἐκτίγγεται καὶ βίβ, ὡς μανθάνω, ἀλλὰ
μόνη τῆ λειτουργία, καὶ μὴ σκοπίζην
τοῖς φαύλοισ ἑπιτηδεύμασι, καὶ τὸν
ἥμιον ὀκείνον θίασον καὶ χρόνον, καὶ
τὸν περὶ βόμδον σοὶ ἀκρίτως ἑπισκο-
πον, καὶ χραίνων τὸ θεῖον βῆμα.

Si venerandi altaris Diaconi, Episcopi
oculi sunt, profectò cum tu Dei permisso
ipsis praxsis, totus oculus esse debes, quem-
admodum animalia illa plurimam oculis
prædita (quoniam etiam propinquitatis
ad Deum ratione, ea imitaris, non vita, vt
audio, sed sola muneris sacri functione) ac
non improbis studiis atque consiliis, & ho-
norandum illum chorum ac sodaliticium,
& Episcopum tibi temere ac sine iudicio
morem gerentem obscurare, diuinumque
sacrarium per auaritiā contaminare, dū
opes tibi ipsi per nummariam manuum

ἀνεξέτα-
5050

μανθάνω
700

Leuit. 22.

zech. 1.
10.